Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

25. října 2012 *

„Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Zvláštní příslušnost ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti — Negativní určovací žaloba (‚negative Feststellungsklage‘) — Právo osoby, která údajně způsobila škodnou událost, aby podala žalobu proti potenciálnímu poškozenému u soudu místa, kde k této události údajně došlo nebo může dojít, za účelem určení neexistence deliktní odpovědnosti“

Ve věci C-133/11,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 1. února 2011, došlým Soudnímu dvoru dne 18. března 2011, v řízení

Folien Fischer AG,

Fofitec AG

proti

Ritrama SpA,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, A. Borg Barthet, J.-J. Kasel a M. Safjan (zpravodaj) a M. Berger, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: A. Impellizzeri, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. února 2012,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Folien Fischer AG a Fofitec AG G. Jaekelem, Rechtsanwalt,

— za Ritrama SpA J. Petersenem, Rechtsanwalt,

— za německou vládu T. Henzem a J. Kemper, jako zmocněnci,

— za francouzskou vládu G. de Berguesem a B. Beaupère-Manokha, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

— za nizozemskou vládu C. Wissels a B. Koopman, jako zmocněnkyněmi,

— za polskou vládu M. Szpunarem, jako zmocněncem,

— za portugalskou vládu L. Inezem Fernandesem, jako zmocněncem,

— za švýcarskou vládu D. Klingelem, jako zmocněncem,

— za Evropskou komisi W. Bogensbergerem a M. Wilderspinem, jako zmocněnci,

– po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 19. dubna 2012,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 5 bodu 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Folien Fischer AG (dále jen „společnost Folien Fischer“) a Fofitec AG (dále jen „společnost Fofitec“) usazenými ve Švýcarsku na straně jedné a společností Ritrama SpA (dále jen „společnost Ritrama“) usazenou v Itálii, na straně druhé, týkajícího se jejich negativního určovacího návrhu ohledně neexistence deliktní odpovědnosti v oblasti hospodářské soutěže.

Právní rámec

3 Z druhého bodu odůvodnění nařízení č. 44/2001 vyplývá, že cílem tohoto nařízení je v zájmu řádného fungování vnitřního trhu přijmout „předpisy, které umožní sjednotit pravidla pro určení příslušnosti v občanských a obchodních věcech v mezinárodním ohledu a zjednodušit formality s ohledem na rychlé a jednoduché uznávání a výkon rozhodnutí členskými státy, pro které je toto nařízení závazné“.

4 Jedenáctý bod odůvodnění tohoto nařízení uvádí:

„Pravidla pro určení příslušnosti musí být vysoce předvídatelná a založená na zásadě, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného, a musí být na tomto základě vždy určitelná, kromě několika přesně určených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného určujícího hlediska [hraničního určovatele]. Sídlo právnické osoby musí být v nařízení samostatně vymezeno tak, aby společná pravidla byla přehlednější a zamezilo se sporům o příslušnost.“

5 Dvanáctý bod odůvodnění uvedeného nařízení stanoví:

„Kromě místa bydliště žalovaného by měla existovat i jiná kritéria pro určení příslušnosti, založená na úzké vazbě mezi soudem a právním sporem nebo usnadňující řádný výkon spravedlnosti.“

6 Patnáctý bod odůvodnění téhož nařízení uvádí:

„V zájmu harmonického výkonu spravedlnosti je nezbytné minimalizovat možnost souběžných řízení a zajistit, aby ve dvou členských státech nebyla vydána vzájemně si odporující rozhodnutí. […]“

7 Devatenáctý bod odůvodnění nařízení č. 44/2001 stanoví:

„Musí být zajištěna návaznost mezi [úmluvou ze dne 27. září 1968 o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 1972, L 299, s. 32), ve znění následných úmluv v souvislosti s přistoupením nových členských států k této úmluvě (dále jen ‚Bruselská úmluva') a tímto nařízením a musí být za tímto účelem stanovena přechodná ustanovení. Stejná potřeba návaznosti platí, pokud jde o výklad Bruselské úmluvy Soudním dvorem […]"

8 Pravidla pro určení příslušnosti jsou obsažena v kapitole II nařízení č. 44/2001 v článcích 2 až 31.

9 Článek 2 tohoto nařízení, který patří do oddílu 1 kapitoly II, nadepsaného „Obecná ustanovení", v odst. 1 uvádí:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu."

10 Článek 3 uvedeného nařízení, který spadá do téhož oddílu, v odst. 1 stanoví:

„Osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této kapitoly."

11 Článek 5 téhož nařízení, který je součástí oddílu 2 kapitoly II, nadepsaného „Zvláštní příslušnost", v bodě 3 stanoví:

„Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována,

[…]

3. ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události".

12 Článek 27 nařízení č. 44/2001 uvádí:

„1. Je-li u soudů různých členských států zahájeno řízení v téže věci mezi týmiž stranami, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který řízení zahájil jako první.

2. Jakmile je určena příslušnost soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepříslušný ve prospěch prvního soudu."

Spor v původním řízení a předběžná otázka

13 Společnost Folien Fischer usazená ve Švýcarsku se zabývá vývojem, výrobou a prodejem potahovaného papíru a fólií. Zejména v Německu uvádí na trh materiál pro formuláře různých karet.

14 Společnost Fofitec, která má rovněž sídlo ve Švýcarsku a je součástí skupiny společností Folien Fischer, je majitelkou patentů, které chrání některé formuláře umožňující zasílat poštu, ke které je přiložena zejména členská karta, jakož i materiál pro tyto formuláře karet.

15 Společnost Ritrama usazená v Itálii vyvíjí, vyrábí a uvádí na trh vrstvený papír a různé druhy vícevrstvých fólií.

16 V dopise z března 2007 společnost Ritrama uvedla, že distribuční politika společnosti Folien Fischer a její odmítnutí poskytnout licence k patentům jsou v rozporu s právem hospodářské soutěže.

17 V návaznosti na přijetí tohoto dopisu společnosti Folien Fischer a Fofitec předložily u Landgericht Hamburg (Německo) negativní určovací návrh s cílem určit, že společnost Folien Fischer nemusí ukončit svou obchodní praktiku v oblasti poskytování a vypracování distribučních smluv a že společnost Ritrama nemá právo nechat ukončit tuto obchodní praktiku ani získat z tohoto důvodu odškodnění. Společnosti Folien Fischer a Fofitec rovněž požádaly, aby tento soud určil, že společnost Fofitec není povinna poskytnout licenci týkající se dvou patentů, jichž je majitelkou, které chrání výrobu formulářů a materiálu pro výrobu těchto formulářů.

18 Po podání této negativní určovací žaloby společnost Ritrama a společnost Ritrama AG, dceřiná společnost usazená ve Švýcarsku, podaly u Tribunale di Milano (Itálie) žalobu na plnění, když uvedly, že společnosti Folien Fischer a Fofitec jednají v rozporu s pravidly hospodářské soutěže a v souvislosti s tím požádaly o náhradu škody, jakož i o to, aby bylo společnosti Fofitec uloženo, aby poskytla licence k dotčeným patentům. Na jednání před Soudním dvorem společnost Ritrama uvedla, že toto řízení bylo přerušeno.

19 Landgericht Hamburg negativní určovací žalobu podanou společnostmi Folien Fischer a Fofitec odmítl jako nepřípustnou. Rozsudek tohoto soudu Oberlandesgericht Hamburg (Německo) v rámci odvolání potvrdil.

20 Ve svém rozhodnutí posledně uvedený soud nepřijal příslušnost německých soudů proto, že se příslušnost ve věcech týkajících se deliktní odpovědnosti stanovená v čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001 nemůže vztahovat na takovou negativní určovací žalobu, jako je žaloba podaná společnostmi Folien Fischer a Fofitec, jelikož cílem takové žaloby je právě určit, že k žádnému deliktnímu jednání nedošlo.

21 Bundesgerichtshof, u kterého společnosti Folien Fischer a Fofitec podaly opravný prostředek „Revision“, si klade otázku, zda je příslušnost stanovená v čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001 založena rovněž v případě, kdy osoba, která způsobila potenciální újmu, podá negativní určovací žalobu směřující k tomu, aby bylo určeno, že pro potenciálního poškozeného z možného deliktního jednání nevyplývá žádný nárok. Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 5 bod 3 nařízení […] č. 44/2001 […] vykládán v tom smyslu, že se soudní příslušnost ve věcech týkajících se deliktní odpovědnosti použije rovněž na negativní určovací návrh, ve kterém osoba, která způsobila potenciální škodnou událost, uvádí, že pro potenciálního poškozeného z daných okolností nevyplývá žádný nárok v oblasti deliktní odpovědnosti (v projednávané věci odpovědnosti za porušení ustanovení práva hospodářské soutěže)?“

K předběžné otázce

K přípustnosti

22 Společnost Ritrama zpochybňuje relevanci předběžné otázky pro účely vyřešení sporu v původním řízení. Její dopis z března 2007, na který odkazuje předkládající soud, je nikoli formální výzvou, ale pouze žádostí o zahájení jednání za účelem vyřešení sporu. Uvedený dopis není vhodným základem pro řízení ani vhodným důvodem k tomu, aby byla žalovaná v původním řízení vtažena do soudního řízení. Společnosti Folien Fischer a Fofitec tedy nemají žádný právní zájem na zahájení řízení.

23 Společnost Ritrama rovněž uvádí, že s ohledem na skutečnost, že se společnostmi Folien Fischer a Fofitec v Německu není v konkurenčním vztahu, není možné, že by ve smyslu procesního práva došlo ke spornému protiprávnímu jednání v tomto členském státě. V důsledku toho německé soudy nemohou svou příslušnost založit na čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001.

24 V tomto ohledu je třeba mít za to, že společnost Ritrama usiluje o zpochybnění právního zájmu společností Folien Fischer a Fofitec na zahájení řízení před předkládajícím soudem a zpochybňuje relevanci předběžné otázky. Jak již Soudní dvůr uvedl, pouze předkládající soud je příslušný ke zjištění a posouzení skutkového stavu ve sporu, který mu byl předložen, jakož i k výkladu a uplatňování vnitrostátního práva (viz rozsudky ze dne 11. září 2008, Eckelkamp a další, C-11/07, Sb. rozh. s. I-6845, bod 32, jakož i ze dne 26. května 2011, Stichting Natuur en Milieu a další, C-165/09 až C-167/09, Sb. rozh. s. I-4599, bod 47).

25 Dále je v každém případě podle ustálené judikatury věcí pouze vnitrostátního soudu, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci, kterou projednává, posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání rozsudku, tak i relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (rozsudky ze dne 7. prosince 2010, VEBIC, C-439/08, Sb. rozh. s. I-12471, bod 41, jakož i ze dne 16. února 2012, Eon Aset Menidjmunt, C-118/11, bod 76 a citovaná judikatura).

26 Odmítnout rozhodnutí o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také když Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz zejména rozsudky ze dne 22. června 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, Sb. rozh. s. I-5667, bod 27, jakož i ze dne 28. února 2012, Inter-Environnement Wallonie a Terre wallonne, C-41/11, bod 35).

27 Tak tomu ale v projednávané věci není, jelikož předkládající soud jasně uvedl důvody, proč položil předběžnou otázku, a odpověď na tuto otázku potřebuje pro účely vyřešení sporu, který mu byl předložen.

28 Za těchto podmínek musí být žádost o rozhodnutí o předběžné otázce považována za přípustnou.

K věci samé

29 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 5 bod 3 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že se toto ustanovení vztahuje na negativní určovací žalobu, jejímž cílem je nechat určit neexistenci deliktní odpovědnosti.

Úvodní poznámky

30 Zaprvé je třeba připomenout, že ustanovení nařízení č. 44/2001 musí být vykládána autonomně s ohledem na jeho systematiku a cíle (viz zejména rozsudky ze dne 16. července 2009, Zuid-Chemie, C-189/08, Sb. rozh. s. I-6917, bod 17 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, Sb. rozh. s. I-10269, bod 38).

31 Dále, jelikož nařízení č. 44/2001 ve vztazích mezi členskými státy nahradilo Bruselskou úmluvu, výklad ustanovení této úmluvy podaný Soudním dvorem platí rovněž pro ustanovení uvedeného nařízení, pokud lze ustanovení těchto nástrojů kvalifikovat jako rovnocenná (výše uvedené rozsudky Zuid-Chemie, bod 18, jakož i eDate Advertising a další, bod 39).

32 Ustanovení nařízení č. 44/2001, která jsou relevantní v projednávané věci, a sice čl. 5 bod 3 a článek 27 tohoto nařízení, přitom odrážejí tutéž systematiku jako ustanovení Bruselské úmluvy, a navíc mají téměř totožné znění. S ohledem na takto konstatovanou rovnocennost je nutno zajistit v souladu s devatenáctým bodem odůvodnění nařízení č. 44/2001 návaznost výkladu obou těchto nástrojů (viz výše uvedený rozsudek Zuid-Chemie, bod 19).

33 Zadruhé je třeba připomenout, že nařízení č. 44/2001 sleduje cíl právní jistoty, který spočívá v posílení právní ochrany osob usazených v Evropské unii tím, že umožňuje zároveň žalobci snadno určit soud, u něhož může podat žalobu, a žalovanému přiměřeně předvídat, u kterého soudu může být žalován (viz zejména rozsudek ze dne 23. dubna 2009, Falco Privatstiftung a Rabitsch, C-533/07, Sb. rozh. s. I-3327, bod 22 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 17. listopadu 2011, Hypoteční banka, C-327/10, Sb. rozh. s. I-11543, bod 44).

34 Dále ustanovení nařízení č. 44/2001, která stanoví zvláštní příslušnost, musejí být v souladu s dvanáctým bodem odůvodnění tohoto nařízení vykládána s ohledem na cíl spočívající v usnadnění řádného výkonu spravedlnosti.

35 Článek 5 bod 3 nařízení č. 44/2001 je třeba vykládat ve světle těchto úvah.

Rozsah působnosti čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001

36 Je třeba konstatovat, že podle znění čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001 je pravidlo zvláštní příslušnosti, které je předmětem tohoto ustanovení, stanoveno obecně „ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti“. Taková formulace tedy neumožňuje bez dalšího vyloučit negativní určovací žalobu z působnosti uvedeného ustanovení.

37 Podle ustálené judikatury platí, že pravidlo zvláštní příslušnosti, které je jako výjimka ze zásady příslušnosti soudů místa bydliště žalovaného stanoveno v čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001, je založeno na existenci zvláště úzké vazby mezi sporem a soudy místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, která odůvodňuje určení příslušnosti těchto soudů z důvodů řádného výkonu spravedlnosti a účelné organizace řízení (viz výše uvedené rozsudky Zuid-Chemie, bod 24, jakož i eDate Advertising a další, bod 40).

38 Ve věcech týkajících se deliktní odpovědnosti je totiž soud místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, obvykle nejlépe způsobilý rozhodnout, zejména z důvodů blízkosti sporu a snadnosti provádění důkazů (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. října 2002, Henkel, C-167/00, Recueil, s. I-8111, bod 46 a výše uvedený rozsudek Zuid-Chemie, bod 24).

39 Je třeba rovněž připomenout, že výraz „místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“, uvedený v čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001, se vztahuje k místu, kde došlo k újmě, a zároveň k místu příčinné události, v níž má tato újma původ, takže žalovaný může být podle volby žalobce žalován u soudu jednoho nebo druhého místa (rozsudek ze dne 19. dubna 2012, Wintersteiger, C-523/10, bod 19 a citovaná judikatura).

40 Vnitrostátní soud musí tudíž jeden z těchto dvou hraničních určovatelů identifikovat, aby mohl prohlásit, že je příslušným k rozhodování sporu ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti.

41 Jde tedy o určení, zda i přes zvláštnost negativní určovací žaloby může být soudní příslušnost k rozhodování o takovém návrhu založena na základě kritérií stanovených v čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001.

42 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že zvláštnost negativní určovací žaloby spočívá v tom, že žalobce usiluje o to, aby byla určena neexistence podmínek pro založení odpovědnosti, z níž by pro žalovaného vyplývalo právo na náhradu škody.

43 V tomto kontextu – jak generální advokát uvedl v bodě 46 svého stanoviska – tedy negativní určovací žaloba znamená převrácení úloh, které obvykle existují ve věcech týkajících se deliktní odpovědnosti, neboť žalobce je potenciálním dlužníkem pohledávky založené na deliktním jednání, zatímco žalovaný je údajným poškozeným tímto jednáním.

44 Toto převrácení úloh však negativní určovací žalobu z působnosti čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001 vyloučit nemůže.

45 Cíle předvídatelnosti příslušného soudu a právní jistoty, které toto ustanovení sleduje a které judikatura opakovaně připomněla (viz rozsudek ze dne 15. března 2012, G, C-292/10, bod 39 a výše uvedený rozsudek Wintersteiger, bod 23), totiž nesouvisejí s tím, kdo vystupuje jako žalobce a kdo jako žalovaný, ani s ochranou žalobce či žalovaného.

46 Konkrétně čl. 5 bod 3 nařízení č. 44/2001 nesleduje tentýž cíl jako pravidla pro určení příslušnosti obsažená v oddílech 3 až 5 kapitoly II téhož nařízení, směřující k tomu, aby slabší straně byla zaručena zvýšená ochrana (viz rozsudek ze dne 20. května 2010, ČPP Vienna Insurance Group, C-111/09, Sb. rozh. s. I-4545, bod 30 a citovaná judikatura).

47 Jak tedy správně uvedly společnosti Folien Fischer a Fofitec, německá, francouzská, nizozemská a portugalská vláda, jakož i Evropská komise, použití uvedeného čl. 5 bodu 3 nepodléhá podmínce, že údajný poškozený podal žalobu.

48 Je sice pravda, že zájmy žalobce, který podal negativní určovací žalobu, a zájmy toho, kdo podá návrh směřující k tomu, aby bylo rozhodnuto, že žalovaný odpovídá za škodu, a aby mu byla uložena náhrada škody, jsou odlišné. V obou případech se však přezkum provedený soudem, jemuž byla věc předložena, týká v podstatě týchž skutkových a právních okolností.

49 Kromě toho z bodu 45 rozsudku ze dne 6. prosince 1994, Tatry (C-406/92, Recueil, s. I-5439), který se ovšem týká výkladu zejména článku 21 Bruselské úmluvy vztahujícího se k překážce litispendence, který se stal článkem 27 nařízení č. 44/2001, vyplývá, že návrh směřující k tomu, aby bylo rozhodnuto, že žalovaný odpovídá za škodu, jakož i aby mu bylo uloženo, že má z tohoto důvodu škodu nahradit, a návrh téhož žalovaného směřující k tomu, aby bylo určeno, že za uvedenou škodu neodpovídá, mají tentýž důvod a tentýž předmět.

50 Je třeba ještě uvést, že ve stadiu ověření mezinárodní příslušnosti soud, jemuž byla věc předložena, neposuzuje přípustnost ani opodstatněnost negativní určovací žaloby podle pravidel vnitrostátního práva, ale identifikuje pouze vazbu se státem, v němž má soud sídlo, odůvodňující jeho příslušnost na základě čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001.

51 Za těchto podmínek specifičnost negativní určovací žaloby, připomenutá v bodě 42 tohoto rozsudku, nemá dopad na přezkum, který musí vnitrostátní soud provést, aby ověřil svou soudní příslušnost ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti, jelikož jde pouze o určení existence vazby se státem, v němž má soud sídlo.

52 Jestliže tedy skutečnosti dotčené v rámci negativní určovací žaloby mohou odůvodnit vazbu se státem, v němž došlo k příčinné události, nebo v němž došlo nebo může dojít ke škodě na základě judikatury připomenuté v bodě 39 tohoto rozsudku, soud jednoho z těchto dvou míst může platně prohlásit, že je příslušný na základě čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001 k tomu, aby o této žalobě rozhodl, a to nezávisle na otázce, zda uvedenou žalobu podal údajný poškozený v rámci deliktního jednání nebo potenciální dlužník pohledávky vyplývající z tohoto deliktního jednání.

53 Naproti tomu soud, který ve státě, v němž má soud sídlo, není s to identifikovat jeden ze dvou hraničních určovatelů připomenutých v bodě 39 tohoto rozsudku, nemůže prohlásit, že je příslušný, protože jinak by porušil cíle čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001.

54 Z předcházejícího vyplývá, že pro účely určení příslušnosti vnitrostátních soudů negativní určovací žalobu z působnosti čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001 vyloučit nelze.

55 V důsledku toho je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 5 bod 3 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že negativní určovací žaloba, jejímž cílem je nechat určit neexistenci deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti, spadá do působnosti tohoto ustanovení.

K nákladům řízení

56 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 5 bod 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že negativní určovací žaloba, jejímž cílem je nechat určit neexistenci deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti, spadá do působnosti tohoto ustanovení.

Podpisy.